

Universitätsbibliothek Paderborn

Philomathi Mvsae Ivveniles

Alexander <VII., Papst>

Coloniae Vbiorum [i. e. Amsterdam?], 1645

XLVI. De Ioanne Latomo, qui Epigrammata inscripsit tumulis ad Iovii
Elogia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12750

Quin potius grates reddas, vitæque peractæ
 Crimina perfundas lachrymis; atque ipsa dolorum
 Crescat dura seges, tibi dum patientia crescat.
 Quæ manus è nihilo nuper te dia creavit,
 Omnipotens manus, attactu dignata benigno est
 Mortales artus, ut amico vulnera sanet.
 Eia age, rumpe moras, crebris te angoribus offer;
 Sic placitum superis, hæc parva piacula culpas
 Diluere ingentes, devotaque manibus antra
 Sontibus, ipsasque ultrices prævertere flamas.
 Hæc meus è nitidis repetit Salesius astris,
 Quæ quondam ex cathedra mellita voce tonabat;
 Hæc eadem, grato mihi te dictante magistro,
 Percipiam; tu me stimulis melioribus ultro
 Impelles; tua me magis hæc exempla movebunt:
 Te præeunte, sequar. seu te divina moratur
 Pagina, seu doctis miranda volumina seclis
 Conscriptisse juvat; calatum depone parumper,
 Et cura leviore animum laxare memento.

XLVI.

DE IOANNE LATOMO,
 qui Epigrammata inscripsit tumulis ad
 Iovii Elogia.

S Piritus omnis abest, nec habent Epigrammata succū;
 Hoc tamen ista virūm carmine busta nitent.
 Prudens est Latomus; tumulis non carmina ponit;
 Sed parat ipse suis carminibus tumulos.

XLVII. DE